

„Mūsų meilės Viešpats laukia du tūkstančius metų“

Jėzus pasiliko šventojoje ostijoje dėl mūsų, kad galėtų būti šalia, kad galėtų paremti mus, vesti. O už meilę atsilyginama tik meile. Kaipgi neskubėti prie tabernakulio kasdien nors kelioms minutėms, kad galėtume nunešti Jam savo pasveikinimą ir savo sūnišką bei brolišką meilę? (Vaga, 686)

lapkričio 4 d.

Dievas nutarė pasilikti
tabernakulyje, kad mus maitintų,
stiprintų, sudievintų ir apvaisintų
mūsų veiklą bei pastangas. Jėzus tuo
pat metu yra sėjėjas, sėkla ir galutinis
sėjos vaisius: amžinojo gyvenimo
Duona.

Mūsų meilės Jis laukia beveik du
tūkstančius metų. Tai ilgas ir drauge
trumpas laikas, nes, kai myli, laikas
lėkte lekia.

Prisimenu nuostabią Galicijos poemą
– vieną iš Alfonso X Išmintingojo
surinktų liaudies giesmių. Tai
legenda apie vienuolį, kuris tiesiog
maldavo Mergelę Mariją leisti nors
akimirką regėti dangų. Mergelė
išpildė jo prašymą ir gerasis
vienuolis atsidūrė rojuje. Sugrįžęs
atgal jis nebeatpažino nė vieno savo
vienuolyno gyventojų, nes jo malda,
atrodžiusi labai trumpa, užtruko tris
šimtmečius. Trys amžiai mylinčiai
širdžiai nieko nereiškia. Jau du

tūkstančius metų Kristus vis laukia
Eucharistijoje. Štai kaip laukia
Dievas, mylintis žmogų, ieškantis
mūsų ir svarbiausia – mylintis mus
tokius, kokie esame – ribotus,
savanaudžius, nepastovius, bet vis
dėlto gebančius atsiliepti į Jo
begalinę meilę ir mokančius Jam
visiškai atsiduoti. (Kristus eina pro
šalį, 151)

.....

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
lt-lt/dailytext/musu-meiles-viespats-
laukia-du-tukstancius-metu/](https://opusdei.org/lt-lt/dailytext/musu-meiles-viespats-laukia-du-tukstancius-metu/)
(2025-04-20)